

derat Bartoldus Nibsius, prater alia & pro com-
muni errore nonnulla in suo Anticritici Parergo
edidisset, egoque omnibus ipsius opposuisssem inte-
gram Responsonem, reliquis sepositis, non oportere
hic saltim illa deesse arbitratus sum, quæ in libri hu-
jus defensionem tum disputavi. Etiam hæc itaq;
Excerpta non debuerunt desiderari.

Post Anti Nibsiæ etiam Anti Taborica, Ex-
cerpta partim partim & Opuscula, subungere volui.
Quoniam Tabor nunquam ausus quidem est pedem
figere pro oppugnandis libri mei sententiis, sed ad a-
lia nunquam non delapsus est, quo callide falleres
judicẽ Lectorem, atq; ita immanibus convitiis ac ca-
lumniis omnem disputationis aleam sophisticè corru-
pit: quandoquidem tamen nihil eorum non ad do-
ctrinam hanc de Origine Germanici faris pertinet,
eoq; cunctum illud illustrat undiquaq; hoc argumen-
tum, quæ sparsim habebantur in unum hunc locum
conduximus, ordine tantum temporis observato.

Accipe igitur & hic Benevole Lector, cœniam fa-
ctū erat editione secunda, opusculum nostrū de Au-
thoritate Iuris publici Justiniani. Cui si Tabor, pro-
ut par & æquum erat, sua opposuisset, jamdudum
omnis isthæc controversia fuisset sopita, idq; cum usq;
quodam orbis eruditi. Verum ille mox in suis Cri-
minalium